

I

(Acte legislative)

DIRECTIVE

DIRECTIVA 2013/39/UE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 12 august 2013

de modificare a Directivelor 2000/60/CE și 2008/105/CE în ceea ce privește substanțele prioritare din domeniul politicii apei

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 192 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,având în vedere avizul Comitetului Regiunilor ⁽²⁾,hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽³⁾,

întrucât:

(1) Poluarea chimică a apelor de suprafață reprezintă o amenințare atât pentru mediul acvatic, cu efecte cum ar fi toxicitatea acută și cronică în organismele acvatice, acumularea de poluanți în ecosistem, dispariția habitatelor și pierderea biodiversității, cât și pentru sănătatea umană. Ar trebui identificate, cu prioritate, cauzele poluării și emisiile de poluanți ar trebui tratate la sursă, în modul cel mai eficace din punct de vedere economic și al mediului.

(2) În conformitate cu articolul 191 alineatul (2) a doua teză din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), politica Uniunii în domeniul mediului se bazează pe principiile precauției și acțiunii preventive, pe principiul remedierii, cu prioritate la sursă, a daunelor provocate mediului și pe principiul „poluatorul plătește”.

(3) Tratarea apelor uzate poate fi foarte costisitoare. Pentru a permite o tratare mai ieftină și mai eficientă din punctul de vedere al costurilor, ar putea fi stimulată dezvoltarea unor tehnologii inovatoare de tratare a apei.

(4) Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei ⁽⁴⁾ stabilește o strategie împotriva poluării apei. Această strategie implică identificarea substanțelor prioritare dintre cele care prezintă un risc semnificativ pentru mediul acvatic, sau prin intermediul mediului acvatic, la nivelul Uniunii. Decizia nr. 2455/2001/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 noiembrie 2001 de stabilire a unei liste de substanțe prioritare în domeniul apei ⁽⁵⁾ a stabilit prima listă de 33 de substanțe sau grupuri de substanțe care au fost prioritizate la nivelul Uniunii în vederea includerii în anexa X la Directiva 2000/60/CE.

(5) Directiva 2008/105/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind standardele de calitate a mediului în domeniul apei ⁽⁶⁾ stabilește standarde de calitate a mediului (SCM), în conformitate cu Directiva 2000/60/CE, pentru cele 33 de substanțe prioritare identificate în Decizia nr. 2455/2001/CE, precum și pentru alți opt poluanți care au fost deja reglementați la nivelul Uniunii.

(6) În conformitate cu articolul 191 alineatul (3) din TFUE, în elaborarea politicii sale în domeniul mediului, Uniunea ține seama de datele științifice și tehnice disponibile, de condițiile de mediu din diferitele regiuni ale Uniunii, de beneficiile potențiale și costurile acțiunii sau lipsei de acțiune, precum și de dezvoltarea economică și socială a Uniunii în ansamblul său și de dezvoltarea echilibrată a regiunilor sale. La elaborarea unei politici eficiente din punctul de vedere al costurilor și proporționale privind prevenirea și controlul poluării chimice a apelor de

⁽¹⁾ JO C 229, 31.7.2012, p. 116.

⁽²⁾ JO C 17, 19.1.2013, p. 91.

⁽³⁾ Poziția Parlamentului European din 2 iulie 2013 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 22 iulie 2013.

⁽⁴⁾ JO L 327, 22.12.2000, p. 1.

⁽⁵⁾ JO L 331, 15.12.2001, p. 1.

⁽⁶⁾ JO L 348, 24.12.2008, p. 84.

suprafață, inclusiv la revizuirea listei substanțelor prioritare în conformitate cu articolul 16 alineatul (4) din Directiva 2000/60/CE, ar trebui să se țină seama de factorii științifici, socioeconomi și de mediu, inclusiv de aspectele legate de sănătatea umană. În acest scop, ar trebui aplicat în mod sistematic principiul fundamental „poluatorul plătește” prevăzut în Directiva 2000/60/CE.

- (7) Comisia a efectuat o revizuire a listei substanțelor prioritare, în conformitate cu articolul 16 alineatul (4) din Directiva 2000/60/CE și cu articolul 8 din Directiva 2008/105/CE, și a conchis că este oportun să se modifice lista substanțelor prioritare prin identificarea de noi substanțe care să facă obiectul acțiunii prioritare la nivelul Uniunii, stabilirea de SCM-uri pentru aceste substanțe nou-identificate, revizuirea conform progreselor științifice a SCM-urilor pentru anumite substanțe existente, precum și stabilirea de SCM pentru biotă pentru unele substanțe prioritare existente sau nou-identificate.
- (8) Revizuirea listei substanțelor prioritare s-a sprijinit pe o consultare amplă cu experți din serviciile Comisiei, cu statele membre, cu părțile interesate și cu Comitetul științific pentru riscurile asupra sănătății și mediului.
- (9) SCM-urile revizuite pentru substanțele prioritare existente ar trebui luate în considerare pentru prima dată în planurile de gestionare a bazinelor hidrografice pentru perioada 2015-2021. Noile substanțe identificate ca prioritare și SCM-urile lor ar trebui luate în considerare la stabilirea programelor de monitorizare suplimentară și în cadrul programelor preliminare de măsuri care trebuie depuse până la sfârșitul anului 2018. În vederea atingerii unei stări chimice bune a apei de suprafață, SCM-urile revizuite pentru substanțele prioritare existente ar trebui atinse până la sfârșitul lui 2021, iar SCM-urile pentru substanțele prioritare nou-identificate până la sfârșitul lui 2027, fără a aduce atingere articolului 4 alineatele (4)-(9) din Directiva 2000/60/CE, care prevede, printre altele, dispoziții privind prelungirea termenului limită pentru atingerea stării chimice bune a apelor de suprafață sau pentru atingerea obiectivelor de mediu mai puțin stricte în cazul anumitor corpuri de apă, din motive ce țin de costuri disproporționate și/sau de necesități socioeconomice, cu condiția ca starea corpurilor de apă afectate să nu sufere deteriorări suplimentare. Atingerea stării chimice a apelor de suprafață până în 2015, termen prevăzut la articolul 4 din Directiva 2000/60/CE, ar trebui să se bazeze numai pe substanțele și pe SCM-urile prevăzute în Directiva 2008/105/CE, în versiunea acesteia aflată în vigoare la 13 ianuarie 2009, cu excepția cazului în care SCM-urile respective sunt mai stricte decât SCM-urile revizuite în temeiul prezentei directive, caz în care ar trebui aplicate acestea din urmă.
- (10) După adoptarea Directivei 2000/60/CE, au fost adoptate numeroase acte ale Uniunii în conformitate cu articolul 16 alineatul (6) din directiva respectivă, care constituie controale ale emisiilor pentru substanțe prioritare individuale. Mai mult, numeroase măsuri de

protecție a mediului se încadrează în domeniul de aplicare al altor acte existente de drept al Uniunii. Atunci când obiectivele stabilite la articolul 16 alineatul (1) din Directiva 2000/60/CE pot fi îndeplinite în mod eficace prin utilizarea instrumentelor existente, ar trebui să se acorde prioritate punerii în aplicare și revizuirii instrumentelor existente, și nu stabilirii de noi măsuri. Includerea unei substanțe în anexa X la Directiva 2000/60/CE nu aduce atingere aplicării Regulamentului (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare ⁽¹⁾.

- (11) Pentru a îmbunătăți coordonarea între Directiva 2000/60/CE, Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice ⁽²⁾ și legislația sectorială relevantă, ar trebui examinate sinergiile potențiale în vederea identificării posibilelor domenii în care datele colectate prin punerea în aplicare a Directivei 2000/60/CE pot fi utilizate pentru sprijinirea procedurilor REACH și a altor proceduri relevante de evaluare a substanțelor și, în același timp, a domeniilor în care datele generate în scopul evaluării substanțelor în temeiul REACH și al legislației sectoriale pot fi utilizate pentru sprijinirea punerii în aplicare a Directivei 2000/60/CE, inclusiv pentru prioritizarea prevăzută la articolul 16 alineatul (2) din directiva respectivă.
- (12) Reducerea treptată a poluării cu substanțe prioritare și stoparea sau eliminarea treptată a evacuărilor, emisiilor și pierderilor de substanțe periculoase prioritare, în conformitate cu cerințele prevăzute de Directiva 2000/60/CE, pot fi adesea realizate în modul cel mai eficient din punct de vedere al costurilor prin măsuri ale Uniunii aplicate la sursă specifice fiecărei substanțe, de exemplu, în temeiul Regulamentelor (CE) nr. 1907/2006, (CE) nr. 1107/2009, (UE) nr. 528/2012 ⁽³⁾ sau al Directivelor 2001/82/CE ⁽⁴⁾, 2001/83/CE ⁽⁵⁾ sau 2010/75/UE ⁽⁶⁾. Prin urmare, coerența dintre actele juridice respective, Directiva 2000/60/CE și alte dispoziții din legislația relevantă ar trebui consolidată pentru a asigura aplicarea adecvată a mecanismelor de control la sursă. În cazul în care rezultatul revizuirii periodice a anexei X la Directiva 2000/60/CE și datele de monitorizare disponibile indică faptul că măsurile aplicate la nivelul Uniunii sau al statelor membre nu sunt suficiente

⁽¹⁾ JO L 309, 24.11.2009, p. 1.

⁽²⁾ JO L 396, 30.12.2006, p. 1.

⁽³⁾ Regulamentul (UE) nr. 528/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 mai 2012 privind punerea la dispoziție pe piață și utilizarea produselor biocide (JO L 167, 27.6.2012, p. 1).

⁽⁴⁾ Directiva 2001/82/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 noiembrie 2001 de instituire a unui cod comunitar cu privire la produsele medicamentoase veterinare (JO L 311, 28.11.2001, p. 1).

⁽⁵⁾ Directiva 2001/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 noiembrie 2001 de instituire a unui cod comunitar cu privire la medicamentele de uz uman (JO L 311, 28.11.2001, p. 67).

⁽⁶⁾ Directiva 2010/75/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind emisiile industriale (prevenirea și controlul integrat al poluării) (JO L 334, 17.12.2010, p. 17).

- pentru a atinge SCM-urile pentru anumite substanțe prioritare sau obiectivul privind stoparea sau eliminarea treptată în cazul anumitor substanțe periculoase prioritare, ar trebui întreprinse acțiuni corespunzătoare la nivelul Uniunii sau al statelor membre în vederea îndeplinirii obiectivelor Directivei 2000/60/CE, ținându-se seama de evaluările riscurilor, analizele socioeconomice și analizele de costuri-beneficii efectuate în temeiul legislației relevante, precum și de disponibilitatea alternativelor.
- (13) După stabilirea SCM-urilor pentru cele 33 de substanțe prioritare incluse în anexa X la Directiva 2000/60/CE, au fost realizate o serie de evaluări ale riscurilor în temeiul Regulamentului (CEE) nr. 793/93 al Consiliului din 23 martie 1993 privind evaluarea și controlul riscurilor prezentate de substanțele existente ⁽¹⁾, înlocuit ulterior cu Regulamentul (CE) nr. 1907/2006. Pentru a asigura un nivel adecvat de protecție și a actualiza SCM-urile conform celor mai recente cunoștințe științifice și tehnice în ceea ce privește riscurile pentru mediul acvatic sau prin intermediul mediului acvatic, SCM-urile pentru unele substanțe existente ar trebui revizuite.
- (14) Au fost identificate și alte substanțe care prezintă un risc semnificativ pentru mediul acvatic, sau prin intermediul mediului acvatic, la nivelul Uniunii și au fost prioritizate utilizându-se abordările specificate la articolul 16 alineatul (2) din Directiva 2000/60/CE și ar trebui adăugate pe lista substanțelor prioritare. La stabilirea SCM-urilor pentru aceste substanțe, s-a ținut seama de cele mai recente informații științifice și tehnice disponibile.
- (15) Contaminarea apei și a solului cu reziduuri farmaceutice constituie o nouă preocupare în domeniul mediului. La evaluarea și controlul riscului generat de medicamente asupra mediului acvatic sau prin intermediul mediului acvatic ar trebui să se acorde o atenție corespunzătoare obiectivelor de mediu ale Uniunii. În vederea abordării acestei preocupări, Comisia ar trebui să studieze riscurile legate de efectele medicamentelor asupra mediului și să ofere o analiză a relevanței și a eficacității cadrului legislativ în vigoare pentru protecția mediului acvatic și a sănătății umane prin intermediul mediului acvatic.
- (16) Stabilirea de SCM-uri pentru substanțele periculoase prioritare implică, de obicei, niveluri mai mari de incertitudine decât în cazul substanțelor prioritare, dar astfel de SCM-uri stabilesc totuși un nivel de referință pentru evaluarea îndeplinirii obiectivului stării chimice bune a unei ape de suprafață, definit la articolul 2 punctul 24 și la articolul 4 alineatul (1) litera (a) punctele (ii) și (iii) din Directiva 2000/60/CE. Cu toate acestea, pentru a asigura un nivel adecvat de protecție a mediului și a sănătății umane, ar trebui, de asemenea, să se urmărească obiectivul de oprire sau eliminare treptată a evacuărilor, emisiilor și pierderilor de substanțe periculoase prioritare în conformitate cu articolul 4 alineatul (1) litera (a) punctul (iv) din Directiva 2000/60/CE.
- (17) Cunoștințele științifice cu privire la comportarea și efectele poluanților din apă au evoluat în mod semnificativ în ultimii ani. În prezent există mai multe cunoștințe despre compartimentul mediului acvatic (apă, sedimente sau biotă, denumite în continuare „matrice”) în care este probabil să se găsească o substanță și în care, prin urmare, concentrația acesteia are cea mai mare probabilitate de a fi măsurabilă. Unele substanțe foarte hidrofobe se acumulează în biotă și sunt foarte greu detectabile în apă, chiar utilizând cele mai avansate tehnici analitice. Pentru aceste substanțe, SCM-urile ar trebui stabilite pentru biotă. Cu toate acestea, pentru a putea profita de strategia lor de monitorizare și a o adapta la condițiile locale, statele membre ar trebui să aibă flexibilitate să aplice un SCM pentru o matrice alternativă sau, după caz, un taxon alternativ al biotei, de exemplu subîncrângătura Crustacea, paraincrângătura „pește”, clasa Cephalopoda sau clasa Bivalvia (midii și scoici), cu condiția ca nivelul de protecție permis de SCM-uri și de sistemul de monitorizare aplicat de statele membre să fie la fel de bun ca cel asigurat de SCM-urile și matricea prevăzute în prezenta directivă.
- (18) Metodele de monitorizare inovativă, precum prelevarea pasivă și alte instrumente, se anunță a fi promițătoare pentru aplicarea lor viitoare și, prin urmare, ar trebui urmărită dezvoltarea acestora.
- (19) Directiva 2009/90/CE a Comisiei din 31 iulie 2009 de stabilire, în temeiul Directivei 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului, a specificațiilor tehnice pentru analiza chimică și monitorizarea stării apelor ⁽²⁾ instituie criterii minime de performanță pentru metodele analitice utilizate în monitorizarea stării apelor. Aceste criterii asigură informații semnificative și relevante de monitorizare, prin solicitarea utilizării unor metode analitice suficient de sensibile pentru a asigura că orice depășire a unui SCM poate fi detectată și măsurată în mod credibil. Statelor membre ar trebui să li se permită să monitorizeze în matrice sau în taxoni ai biotei, altele (alții) decât cele (cei) specificate (specificați) în prezenta directivă, doar dacă metoda analitică folosită îndeplinește criteriile minime de performanță stabilite la articolul 4 din Directiva 2009/90/CE pentru SCM-ul relevant și matricea sau taxonul biotei sau dacă funcționează cel puțin la fel de bine ca metoda disponibilă pentru SCM-ul și matricea sau taxonul biotei specificat(ă) în prezenta directivă.
- (20) Punerea în aplicare a prezentei directive generează provocări printre care se numără diversitatea posibilelor soluții la întrebările de ordin științific, tehnic și practic, gradul incomplet de dezvoltare a metodelor de monitorizare, precum și constrângerile în materie de resurse umane și financiare. Pentru a ajuta la abordarea unora dintre aceste provocări, elaborarea de strategii de monitorizare și metode analitice ar trebui susținută prin lucrări la nivel tehnic desfășurate de grupuri de experți în cadrul strategiei comune de punere în aplicare pentru Directiva 2000/60/CE.

⁽¹⁾ JO L 84, 5.4.1993, p. 1.

⁽²⁾ JO L 201, 1.8.2009, p. 36.

- (21) Substanțele persistente, bioacumulative și toxice (substanțele PBT), precum și alte substanțe care se comportă la fel ca substanțele PBT se pot găsi timp de decenii în mediul acvatic la niveluri care prezintă un risc semnificativ, chiar dacă s-au luat deja măsuri ample de reducere sau de eliminare a emisiilor generate de astfel de substanțe. Unele dintre acestea pot fi, de asemenea, transportate pe distanțe lungi și sunt aproape omniprezente în mediu. Mai multe astfel de substanțe se regăsesc printre substanțele periculoase prioritare existente sau nou-identificate. Pentru unele dintre aceste substanțe există dovezi ale omniprezenței lor pe termen lung în mediul acvatic la nivelul Uniunii și, prin urmare, trebuie acordată o atenție deosebită acestor substanțe speciale în ceea ce privește impactul lor asupra prezentării stării chimice în temeiul Directivei 2000/60/CE și în ceea ce privește cerințele de monitorizare.
- (22) În ceea ce privește prezentarea stării chimice în conformitate cu punctul 1.4.3 din anexa V la Directiva 2000/60/CE, statelor membre ar trebui să li se permită să prezinte separat impactul asupra stării chimice al substanțelor care se comportă la fel ca substanțele PBT omniprezente, astfel încât să nu fie estompate îmbunătățirile calității apei obținute în ceea ce privește alte substanțe. Pe lângă harta obligatorie care acoperă toate substanțele, ar putea fi furnizate hărți suplimentare, care să acopere substanțele care se comportă la fel ca substanțele PBT omniprezente și care să acopere separat restul de substanțe.
- (23) Monitorizarea ar trebui adaptată la scara spațială și temporală a variațiilor preconizate ale concentrațiilor. Având în vedere distribuția pe scară largă și perioadele lungi de recuperare estimate pentru substanțele care se comportă la fel ca substanțele PBT omniprezente, statelor membre ar trebui să li se permită să reducă numărul de situri de monitorizare și/sau frecvența monitorizării pentru aceste substanțe la nivelul minim suficient pentru efectuarea unei analize fiabile a tendințelor pe termen lung, cu condiția ca o bază solidă statistică pentru monitorizare să fie disponibilă.
- (24) Atenția specială acordată substanțelor care se comportă la fel ca substanțele PBT omniprezente nu scutește Uniunea sau statele membre de adoptarea de măsuri suplimentare față de cele deja luate, inclusiv la nivel internațional, pentru reducerea sau eliminarea evacuărilor, emisiilor și pierderilor de aceste substanțe în vederea atingerii obiectivelor stabilite la articolul 4 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2000/60/CE.
- (25) În conformitate cu articolul 10 alineatul (3) din Directiva 2000/60/CE, în cazul în care un obiectiv sau un standard de calitate stabilit în temeiul directivei respective, al directivei enumerate în anexa IX la Directiva 2000/60/CE sau al oricărei alte dispoziții legale a Uniunii impune condiții mai stricte decât cele care rezultă din aplicarea articolului 10 alineatul (2) din directiva respectivă, se stabilesc, în consecință, controale ale emisiilor mai stricte. O dispoziție similară a fost inclusă, de asemenea, la articolul 18 din Directiva 2010/75/UE. Rezultă din aceste articole că controalele emisiilor prevăzute de actele legislative enumerate la articolul 10 alineatul (2) din Directiva 2000/60/CE ar trebui să fie controalele minime aplicate. În cazul în care aceste controale nu pot asigura respectarea unui SCM, de exemplu pentru o substanță care se comportă la fel ca substanțele PBT omniprezente, dar nici condițiile mai stricte nu ar putea face acest lucru, chiar și coroborate cu condiții mai stricte pentru alte emisii, evacuări și pierderi care afectează corpul de apă, atunci aceste condiții mai stricte nu ar putea fi considerate ca fiind „necesare” pentru respectarea SCM respectiv.
- (26) Pentru evaluările riscurilor pe care se bazează selecția noilor substanțe prioritare sunt necesare date de monitorizare de înaltă calitate, împreună cu date privind efectele ecotoxicologice și toxicologice. Deși s-au îmbunătățit în mod semnificativ în ultimii ani, datele de monitorizare colectate de la statele membre nu sunt întotdeauna adecvate scopului din punctul de vedere al calității și al acoperirii teritoriului Uniunii. Datele de monitorizare lipsesc în special pentru mulți poluanți emergenți, care pot fi definiți ca poluanți neinclusi în prezent în programele de monitorizare curente la nivelul Uniunii, dar care pot prezenta un risc semnificativ și necesită reglementare în funcție de potențialele lor efecte ecotoxicologice și toxicologice și de nivelurile lor în mediul acvatic.
- (27) Este nevoie de un nou mecanism care să furnizeze Comisiei informații de monitorizare direcționate și de înaltă calitate privind concentrația de substanțe din mediul acvatic, cu accent pe poluanții emergenți și pe substanțele pentru care datele de monitorizare disponibile nu au calitatea suficientă, necesară pentru evaluarea riscurilor. Noul mecanism ar trebui să faciliteze colectarea acestor informații pentru toate bazinele hidrografice ale Uniunii și să completeze datele de monitorizare provenite de la programele prevăzute la articolele 5 și 8 din Directiva 2000/60/CE și de la alte surse fiabile. Pentru a menține costurile de monitorizare la niveluri rezonabile, mecanismul ar trebui să se concentreze asupra unui număr limitat de substanțe, incluse temporar într-o „listă de supraveghere”, și a unui număr limitat de situri de monitorizare, dar ar trebui să furnizeze date reprezentative, adecvate scopului în raport cu procesul de stabilire a priorităților al Uniunii. Lista ar trebui să fie dinamică și cu o durată de valabilitate limitată, pentru a ține seama de noile informații asupra riscurilor potențiale prezentate de poluanții emergenți și a evita monitorizarea substanțelor pentru mai mult timp decât este necesar.
- (28) Pentru a simplifica și a raționaliza obligațiile de raportare ale statelor membre și pentru creșterea coerenței cu alte aspecte conexe din domeniul gestionării apei, cerințele de notificare prevăzute la articolul 3 din Directiva 2008/105/CE ar trebui integrate în obligațiile generale de raportare prevăzute la articolul 15 din Directiva 2000/60/CE.

- (29) În ceea ce privește prezentarea stării chimice în conformitate cu punctul 1.4.3 din anexa V la Directiva 2000/60/CE, în vederea actualizării programelor de măsuri și a planurilor de gestionare a bazinelor hidrografice, care se va realiza în conformitate cu articolul 11 alineatul (8) și, respectiv, articolul 13 alineatul (7) din Directiva 2000/60/CE, statelor membre ar trebui să li se permită să prezinte separat impactul asupra stării chimice al substanțelor prioritare nou-identificate și al substanțelor prioritare existente ale căror SCM-uri au fost revizuite, astfel încât introducerea de noi cerințe să nu conducă la percepția eronată că ar fi intervenit o deteriorare a stării chimice a apelor de suprafață. Pe lângă harta obligatorie care acoperă toate substanțele, ar putea fi furnizate hărți suplimentare, care să acopere substanțele nou-identificate și substanțele existente ale căror SCM-uri au fost revizuite și să acopere separat restul de substanțe.
- (30) Este important să se pună la dispoziția publicului în timp util informații actualizate cu privire la starea apelor de suprafață din Uniune și cu privire la realizările strategiilor de combatere a poluării chimice. Pentru a îmbunătăți transparența și accesul, în fiecare stat membru ar trebui să fie accesibil publicului, pe cale electronică, un portal central care să furnizeze informații privind planurile de gestionare a bazinelor hidrografice și privind revizuirile și actualizările acestora.
- (31) Odată cu adoptarea prezentei propuneri și cu transmiterea raportului său către Parlamentul European și Consiliu, Comisia a finalizat prima revizuire a listei substanțelor prioritare, solicitată la articolul 8 din Directiva 2008/105/CE. Aceasta a inclus o revizuire a substanțelor din anexa III la directiva respectivă, dintre care unele au fost identificate pentru prioritizare. În prezent nu există dovezi suficiente pentru prioritizarea celorlalte substanțe enumerate în anexa III. Având în vedere posibilitatea ca noi informații privind substanțele respective să devină disponibile, aceste substanțe nu sunt excluse de la o revizuire viitoare și, la fel, nici celelalte substanțe luate în considerare, dar neprioritizate în cadrul prezentei revizuirii. Prin urmare, anexa III la Directiva 2008/105/CE a devenit caducă și ar trebui eliminată. Articolul 8 din directiva respectivă ar trebui modificat în consecință, inclusiv în ceea ce privește data raportării către Parlamentul European și Consiliu.
- (32) Pentru a reacționa prompt la progresele tehnice și științifice relevante din domeniul acoperit de prezenta directivă, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui delegată Comisiei în ceea ce privește actualizarea metodelor de aplicare a SCM-urilor stabilite de directivă. Este deosebit de important ca, în timpul lucrărilor pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți. Comisia, atunci când pregătește și elaborează acte delegate, ar trebui să asigure o transmitere simultană, în timp și adecvată a documentelor relevante către Parlamentul European și Consiliu.
- (33) În vederea îmbunătățirii bazei de informații pentru identificarea viitoare a substanțelor prioritare, în special în privința poluanților emergenți, ar trebui conferite Comisiei competențe de executare în ceea ce privește elaborarea și actualizarea unei liste de supraveghere. În plus, în vederea asigurării de condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentei directive și pentru formatele pentru raportarea către Comisie a datelor și a informațiilor de monitorizare, ar trebui conferite Comisiei competențe de executare. Aceste competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie ⁽¹⁾.
- (34) În conformitate cu Declarația politică comună din 28 septembrie 2011 a statelor membre și a Comisiei privind documentele explicative ⁽²⁾, statele membre s-au angajat ca, în cazuri justificate, să anexeze la notificarea măsurilor lor de transpunere unul sau mai multe documente care explică relația dintre componentele unei directive și părțile corespunzătoare ale instrumentelor naționale de transpunere. În ceea ce privește prezenta directivă, legiuitorul consideră că transmiterea unor astfel de documente este justificată.
- (35) Deoarece obiectivul prezentei directive, și anume atingerea unei stări chimice bune a apelor de suprafață prin stabilirea de SCM-uri pentru substanțele prioritare și pentru alți poluanți, nu poate fi realizat în mod suficient de către statele membre și, prin urmare, având în vedere necesitatea menținerii aceluiași nivel de protecție a apelor de suprafață în întreaga Uniune, poate fi mai bine realizat la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la respectivul articol, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea acestui obiectiv.
- (36) Prin urmare, Directivele 2000/60/CE și 2008/105/CE ar trebui modificate în consecință,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Directiva 2000/60/CE se modifică după cum urmează:

⁽¹⁾ JO L 55, 28.2.2011, p. 13.

⁽²⁾ JO C 369, 17.12.2011, p. 14.

1. La articolul 16, alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) În termen de cel mult patru ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive și, ulterior, cel puțin o dată la șase ani, Comisia revizuieste lista adoptată a substanțelor prioritare și prezintă, dacă este necesar, propuneri.”

2. Anexa X se înlocuiește cu textul care figurează în anexa I la prezenta directivă.

Articolul 2

Directiva 2008/105/CE se modifică după cum urmează:

1. Articolul 2 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei directive, se aplică definițiile prevăzute la articolul 2 din Directiva 2000/60/CE și la articolul 2 din Directiva 2009/90/CE a Comisiei din 31 iulie 2009 de stabilire, în temeiul Directivei 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului, a specificațiilor tehnice pentru analiza chimică și monitorizarea stării apelor (*).

În plus, se aplică următoarele definiții:

1. «matrice» înseamnă un compartiment al mediului acvatic, respectiv apă, sedimente sau biotă;
2. «taxon al biotei» înseamnă un anumit taxon acvatic în cadrul categoriei taxonomice «subîncręgătură», «clasă» sau un echivalent al acestora.

(*) JO L 201, 1.8.2009, p. 36.”

2. Articolul 3 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 3

Standardele de calitate a mediului

(1) Fără a aduce atingere alineatului (1a), pentru corpurile de apă de suprafață, statele membre aplică SCM-urile stabilite în anexa I partea A și aplică respectivele SCM-uri în conformitate cu cerințele prevăzute în anexa I partea B.

(1a) Fără a aduce atingere obligațiilor care decurg în temeiul prezentei directive în versiunea sa în vigoare la 13 ianuarie 2009 și, în special, atingerii unei stări chimice bune a apelor de suprafață în raport cu substanțele și cu SCM-urile enumerate în prezenta directivă, statele membre pun în aplicare SCM-urile prevăzute în anexa I partea A în ceea ce privește:

- (i) substanțele cu numerele 2, 5, 15, 20, 22, 23, 28 din anexa I partea A, pentru care SCM-urile actualizate sunt stabilite cu începere de la 22 decembrie 2015, în scopul atingerii unei stări chimice bune a apelor de suprafață în ceea ce privește substanțele respective până la 22 decembrie 2021, prin programele de măsuri prevăzute în planurile de gestionare a bazinelor hidrografice din 2015 elaborate în conformitate cu articolul 13 alineatul (7) din Directiva 2000/60/CE; precum și

- (ii) substanțele nou-identificate numerotate de la 34 la 45 în anexa I partea A, cu începere de la 22 decembrie 2018, în scopul atingerii unei stări chimice bune a apelor de suprafață în ceea ce privește substanțele respective până la 22 decembrie 2027 și al prevenirii deteriorării stării chimice a corpurilor de apă de suprafață în ceea ce privește substanțele respective. În acest scop, statele membre elaborează și înaintează Comisiei, până la 22 decembrie 2018, un program de monitorizare suplimentară și un program preliminar de măsuri care să acopere substanțele respective. Un program final de măsuri, în conformitate cu articolul 11 din Directiva 2006/60/CE, se stabilește cel târziu la 22 decembrie 2021 și se pune în aplicare și devine pe deplin operațional cât mai curând posibil după această dată, dar nu mai târziu de 22 decembrie 2024.

Articolul 4 alineatele (4)-(9) din Directiva 2000/60/CE se aplică *mutatis mutandis* în ceea ce privește substanțele enumerate la punctele (i) și (ii) de la primul paragraf.

- (2) Pentru substanțele cu numerele 5, 15, 16, 17, 21, 28, 34, 35, 37, 43 și 44, prevăzute în anexa I partea A, statele membre aplică SCM-urile pentru biotă stabilite în anexa I partea A.

Pentru alte substanțe decât cele menționate la primul paragraf, statele membre aplică SCM-urile pentru apă stabilite în anexa I partea A.

- (3) Statele membre pot decide, în ceea ce privește una sau mai multe categorii de ape de suprafață, să aplice un SCM pentru o matrice diferită de cea specificată la alineatul (2) sau, unde este relevant, pentru taxoni ai biotei diferiți de cei specificați în anexa I partea A.

Statele membre care utilizează opțiunea menționată la primul paragraf aplică SCM-ul corespunzător stabilit în anexa I partea A sau, dacă niciunul nu este inclus pentru matrice sau pentru taxonul biotei, stabilesc un SCM care oferă cel puțin același nivel de protecție ca SCM-ul prevăzut în anexa I partea A.

Statele membre pot recurge la opțiunea menționată la primul paragraf numai dacă metoda de analiză aleasă pentru matricea sau taxonul biotei selectați îndeplinește criteriile minime de performanță stabilite la articolul 4 din Directiva 2009/90/CE. În cazul în care aceste criterii nu sunt îndeplinite pentru nicio matrice, statele membre se asigură că monitorizarea este efectuată prin utilizarea celor mai bune tehnici disponibile care nu presupun costuri excesive și că metoda de analiză funcționează cel puțin la fel de bine ca cea disponibilă pentru matricea specificată la alineatul (2) din prezentul articol pentru substanța relevantă.

- (3a) În cazul în care a fost identificat un risc potențial pentru mediul acvatic sau prin intermediul acestuia în urma unei expuneri acute, prin concentrații sau emisii în mediu măsurate sau estimate și pentru care se aplică un

SCM pentru biotă sau pentru sedimente, statele membre se asigură că monitorizarea este efectuată și în apa de suprafață și aplică SCM-CMA-urile din anexa I partea A la prezenta directivă, atunci când astfel de SCM-uri sunt stabilite.

(3b) Dacă, conform articolului 5 din Directiva 2009/90/CE, valoarea medie calculată a măsurătorilor, atunci când acestea sunt efectuate prin utilizarea celei mai bune tehnici disponibile care nu presupune costuri excesive, este considerată „inferioară limitei de cuantificare”, iar „limita de cuantificare” chiar a aceleiași tehnici este superioară SCM, rezultatul, pentru substanța care se măsoară, nu se ia în considerare la evaluarea stării chimice globale a respectivului corp de apă.

(4) În cazul substanțelor pentru care este aplicat un SCM pentru sedimente și/sau biotă, statele membre monitorizează substanța în matricea relevantă cel puțin o dată pe an, exceptând cazurile în care cunoștințele tehnice și opinia experților justifică un alt interval.

(5) Statele membre includ în planurile actualizate de gestionare a bazinelor hidrografice elaborate în conformitate cu articolul 13 alineatul (7) din Directiva 2000/60/CE următoarele informații:

(a) un tabel care prezintă limitele de cuantificare ale metodelor de analiză aplicate, precum și informații cu privire la performanța acestor metode în raport cu criteriile de performanță minimă stabilite la articolul 4 din Directiva 2009/90/CE;

(b) pentru substanțele în cazul cărora s-a utilizat opțiunea prevăzută la alineatul (3) din prezentul articol:

(i) motivele și baza utilizării opțiunii respective;

(ii) după caz, SCM-urile alternative stabilite, dovezi ale faptului că aceste SCM-uri ar oferi cel puțin același nivel de protecție ca SCM-urile prevăzute în anexa I partea A, inclusiv datele și metodologia utilizate pentru determinarea SCM-urilor, precum și categoriile de apă de suprafață pentru care acestea se aplică;

(iii) pentru comparație cu informațiile menționate la litera (a) din prezentul alineat, limitele de cuantificare ale metodelor de analiză pentru matricea sau matricele specificate în anexa I partea A din prezenta directivă, inclusiv informații cu privire la performanța acestor metode în raport cu criteriile de performanță minimă stabilite la articolul 4 din Directiva 2009/90/CE;

(c) justificarea frecvenței monitorizării aplicate în conformitate cu alineatul (4), dacă intervalele de monitorizare depășesc 1 an.

(5a) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că atât planurile actualizate de gestionare a bazinelor hidrografice, elaborate în conformitate cu articolul 13 alineatul (7) din Directiva 2000/60/CE și care conțin rezultatele și impactul măsurilor întreprinse pentru

prevenirea poluării chimice a apelor de suprafață, cât și raportul intermediar cuprinzând progresele înregistrate în punerea în aplicare a programelor de măsuri planificate în conformitate cu articolul 15 alineatul (3) din Directiva 2000/60/CE sunt furnizate prin intermediul unui portal central care este accesibil publicului pe cale electronică în conformitate cu articolul 7 alineatul (1) din Directiva 2003/4/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 ianuarie 2003 privind accesul publicului la informațiile despre mediu (*).

(6) Statele membre iau măsuri pentru analizarea tendințelor pe termen lung ale concentrațiilor acelor substanțe prioritare enumerate în anexa I partea A care tind să se acumuleze în sedimente și/sau în biotă, acordând o atenție deosebită substanțelor cu numerele 2, 5, 6, 7, 12, 15, 16, 17, 18, 20, 21, 26, 28, 30, 34, 35, 36, 37, 43 și 44 din anexa I partea A, pe baza monitorizării stării apei de suprafață efectuate în conformitate cu articolul 8 din Directiva 2000/60/CE. Statele membre iau măsuri al căror scop este să asigure, sub rezerva articolului 4 din Directiva 2000/60/CE, faptul că aceste concentrații nu cresc în mod considerabil în sedimente și/sau în biota respectivă.

Statele membre stabilesc frecvența monitorizării sedimentelor și/sau a biotei, astfel încât să furnizeze suficiente date pentru o analiză credibilă a tendințelor pe termen lung. Cu titlu orientativ, monitorizarea trebuie efectuată o dată la fiecare trei ani, exceptând cazurile în care cunoștințele tehnice și opinia experților justifică un alt interval.

(7) Comisia analizează progresele tehnice și științifice, inclusiv concluziile evaluărilor riscurilor, menționate la articolul 16 alineatul (2) literele (a) și (b) din Directiva 2000/60/CE, precum și informațiile conținute în înregistrarea substanțelor, puse la dispoziția publicului în conformitate cu articolul 119 din Regulamentul (CE) nr. 1907/2006, și propune, dacă este necesar, revizuirea SCM-urilor stabilite în anexa I partea A din prezenta directivă în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 294 din TFUE, respectând calendarul prevăzut la articolul 16 alineatul (4) din Directiva 2000/60/CE.

(8) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 10, atunci când este necesar în vederea adaptării anexei I partea B punctul 3 din prezenta directivă la progresele științifice sau tehnice.

(8a) Pentru a facilita punerea în aplicare a prezentului articol, se elaborează, în cadrul procesului actual de punere în aplicare a Directivei 2000/60/CE și în măsura posibilului până la 22 decembrie 2014, orientări tehnice privind strategiile de monitorizare și metodele analitice aplicabile substanțelor, inclusiv prelevarea și monitorizarea biotei.

Orientările vizează, în special:

(a) monitorizarea substanțelor în biotă, astfel cum se prevede la alineatele (2) și (3) ale prezentului articol;

(b) în cazul substanțelor nou-identificate (numerate de la 34 la 45 în anexa I partea A) și al substanțelor pentru care sunt stabilite SCM-uri mai stricte (cu numerele 2, 5, 15, 20, 22, 23 și 28 în anexa I partea A), metode analitice care respectă criteriile minime de performanță stabilite la articolul 4 din Directiva 2009/90/CE.

(8b) În cazul substanțelor pentru care nu au fost adoptate orientări tehnice până la 22 decembrie 2014, termenul din 22 decembrie 2015 menționat la alineatul (1a) litera (i) se prelungește până la 22 decembrie 2018 și termenul din 22 decembrie 2021 menționat la litera respectivă se prelungește până la 22 decembrie 2027.

(*) JO L 41, 14.2.2003, p. 26.”

3. Articolul 4 alineatul (4) și articolul 5 alineatul (6) se elimină.

4. Se introduce următorul articol:

„Articolul 7a

Coordonare

(1) Pentru substanțele prioritare care se încadrează în domeniul de aplicare al Regulamentelor (CE) nr. 1907/2006, (CE) nr. 1107/2009 (*) sau (UE) nr. 528/2012 (**) sau al Directivei 2010/75/UE (***), Comisia evaluează, în cadrul revizuirii periodice a anexei X la Directiva 2000/60/CE, în temeiul articolului 16 alineatul (4) din directiva respectivă, dacă măsurile în vigoare la nivelul Uniunii și al statelor membre sunt suficiente pentru a atinge SCM-urile pentru substanțele prioritare și obiectivul privind stoparea sau eliminarea treptată a evacuărilor, emisiilor și pierderilor de substanțe periculoase prioritare în conformitate cu articolul 4 alineatul (1) litera (a) și cu articolul 16 alineatul (6) din Directiva 2000/60/CE.

(2) Comisia raportează Parlamentului European și Consiliului rezultatele evaluării menționate la alineatul (1) al prezentului articol în conformitate cu calendarul stabilit la articolul 16 alineatul (4) din Directiva 2000/60/CE și își însoțește raportul cu orice propuneri relevante, inclusiv în privința măsurilor de control.

(3) Dacă rezultatele raportului indică faptul că ar putea fi necesare măsuri suplimentare la nivelul Uniunii sau al statelor membre pentru facilitarea conformității cu Directiva 2000/60/CE în privința unei anumite substanțe aprobate în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1107/2009 sau al Regulamentului (UE) nr. 528/2012, statele membre sau Comisia aplică articolul 21 sau 44 din Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 sau articolul 15 sau 48 din Regulamentul (UE) nr. 528/2012, după caz, substanței respective sau produselor care conțin respectiva substanță.

În cazul substanțelor care se încadrează în domeniul de aplicare al Regulamentului (CE) nr. 1907/2006, Comisia inițiază, după caz, procedura menționată la articolul 59, 61 sau 69 din regulamentul respectiv.

La aplicarea dispozițiilor regulamentelor menționate la primul și la al doilea paragraf, statele membre și Comisia țin cont de toate evaluările riscurilor, analizele socioeconomice și analizele de costuri-beneficii necesare în temeiul regulamentelor respective, inclusiv în ceea ce privește disponibilitatea alternativelor.

(*) Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare (JO L 309, 24.11.2009, p. 1).

(**) Regulamentul (UE) nr. 528/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 mai 2012 privind punerea la dispoziție pe piață și utilizarea produselor biocide (JO L 167, 27.6.2012, p. 1).

(***) Directiva 2010/75/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind emisiile industriale (prevenirea și controlul integrat al poluării) (JO L 334, 17.12.2010, p. 17).”

5. Articolele 8 și 9 se înlocuiesc cu următorul text:

„Articolul 8

Revizuirea anexei X la Directiva 2000/60/CE

Comisia raportează Parlamentului European și Consiliului rezultatele revizuirii periodice a anexei X la Directiva 2000/60/CE, prevăzută la articolul 16 alineatul (4) din directiva respectivă. Dacă este cazul, Comisia transmite împreună cu raportul propuneri legislative de modificare a anexei X, inclusiv, în special, propuneri privind identificarea unor noi substanțe prioritare sau a unor noi substanțe periculoase prioritare sau identificarea anumitor substanțe prioritare ca fiind substanțe periculoase prioritare, precum și privind stabilirea SCM-urilor corespunzătoare pentru apele de suprafață, sedimente sau biotă, după caz.

Articolul 8a

Dispoziții specifice pentru anumite substanțe

(1) În planurile de gestionare a bazinelor hidrografice elaborate în conformitate cu articolul 13 din Directiva 2000/60/CE, fără a aduce atingere cerințelor de la punctul 1.4.3 din anexa V la respectiva directivă cu privire la prezentarea stării chimice globale și nici obiectivelor și obligațiilor prevăzute la articolul 4 alineatul (1) litera (a), la articolul 11 alineatul (3) litera (k) și la articolul 16 alineatul (6) din directiva în cauză, statele membre pot prezenta hărți suplimentare care să prezinte informațiile referitoare la starea chimică pentru una sau mai multe dintre substanțele următoare, în mod separat față de informațiile pentru restul de substanțe identificate în anexa I partea A din prezenta directivă:

(a) substanțele cu numerele 5, 21, 28, 30, 35, 37, 43 și 44 (substanțe care se comportă la fel ca substanțele PBT omniprezente);

(b) substanțele cu numerele 34-45 (substanțe nou-identificate);

(c) substanțele cu numerele 2, 5, 15, 20, 22, 23 și 28 (substanțe pentru care sunt stabilite SCM-uri revizuite, mai stricte).

Statele membre pot prezenta și orice marjă de deviere de la valorile SCM pentru substanțele menționate la literele (a)-(c) de la primul paragraf în cadrul planurilor de gestionare a bazinelor hidrografice. Statele membre care pun la dispoziție astfel de hărți suplimentare urmăresc să asigure intercomparabilitatea acestora la nivelul bazinului hidrografic și la nivelul Uniunii.

(2) Statele membre pot monitoriza substanțele cu numerele 5, 21, 28, 30, 35, 37, 43 și 44 din anexa I partea A mai puțin intensiv decât se solicită în cazul substanțelor prioritare în conformitate cu articolul 3 alineatul (4) din prezenta directivă și cu anexa V la Directiva 2000/60/CE, cu condiția ca monitorizarea să fie reprezentativă și să fie disponibilă o bază solidă statistică privind prezența acestor substanțe în mediul acvatic. Cu titlu de indicație, în conformitate cu articolul 3 alineatul (6) al doilea paragraf din prezenta directivă, monitorizarea ar trebui efectuată din trei în trei ani, exceptând cazurile în care cunoștințele tehnice și opinia experților justifică un alt interval.

Articolul 8b

Lista de supraveghere

(1) Comisia stabilește o listă de supraveghere a substanțelor pentru care urmează să se colecteze date de monitorizare la nivelul Uniunii cu scopul de a sprijini viitoarele exerciții de prioritizare în conformitate cu articolul 16 alineatul (2) din Directiva 2000/60/CE pentru a completa datele obținute, printre altele, din analizele și revizuirile prevăzute la articolul 5 și din programele de monitorizare prevăzute la articolul 8 din directiva respectivă.

Prima listă de supraveghere conține maximum 10 substanțe sau grupe de substanțe și indică, pentru fiecare substanță, matricele de monitorizare și posibilele metode de analiză care nu presupun costuri excesive. Sub rezerva disponibilității unor metode de analiză care să nu presupună costuri excesive, numărul maxim de substanțe sau grupe de substanțe pe care Comisia le poate include în listă se mărește cu una la fiecare actualizare a listei în conformitate cu alineatul (2) din prezentul articol până la un număr maxim de 14. Substanțele care urmează să fie introduse în lista de supraveghere se selectează dintre cele care, conform informațiilor disponibile, pot prezenta un risc semnificativ la nivelul Uniunii pentru mediul acvatic sau prin intermediul mediului acvatic și pentru care datele de monitorizare sunt insuficiente.

Diclofenac (CAS 15307-79-6), 17-beta-estradiol (E2) (CAS 50-28-2) și 17-alfa-etinilestradiol (EE2) (CAS 57-63-6) se includ în prima listă de supraveghere, în scopul colectării de date de monitorizare pentru a facilita stabilirea măsurilor corespunzătoare prin care să se abordeze riscurile pe care le prezintă substanțele respective.

La selectarea substanțelor pentru includere în lista de supraveghere, Comisia ține seama de toate informațiile disponibile, inclusiv de:

(a) rezultatele celei mai recente revizuirii periodice a anexei X la Directiva 2000/60/CE prevăzute la articolul 16 alineatul (4) din respectiva directivă;

(b) proiectele de cercetare;

(c) recomandările părților interesate menționate la articolul 16 alineatul (5) din Directiva 2000/60/CE;

(d) caracterizările districtelor hidrografice efectuate de statele membre și rezultatele programelor de monitorizare ale acestora, prevăzute la articolele 5 și, respectiv, 8 din Directiva 2000/60/CE; și

(e) volumele de producție, modurile de utilizare, proprietățile intrinseci (inclusiv, după caz, dimensiunile particulelor), concentrațiile în mediu și efectele, inclusiv informațiile colectate în conformitate cu Directivele 98/8/CE, 2001/82/CE (*) și 2001/83/CE (**) și cu Regulamentele (CE) nr. 1907/2006 și (CE) nr. 1107/2009.

(2) Comisia stabilește prima listă de supraveghere astfel cum este menționată la alineatul (1) până la 14 septembrie 2014 și o actualizează ulterior la fiecare 24 de luni. La actualizarea listei de supraveghere, Comisia elimină de pe listă toate substanțele pentru care poate fi efectuată o evaluare a riscului, în conformitate cu articolul 16 alineatul (2) din Directiva 2000/60/CE, fără date de monitorizare suplimentare. Perioada continuă de monitorizare a oricărei substanțe individuale de pe lista de supraveghere nu depășește patru ani.

(3) Statele membre monitorizează fiecare substanță din lista de supraveghere, la stații de monitorizare reprezentative selectate, pentru o perioadă de cel puțin 12 luni. Pentru prima listă de supraveghere, perioada de monitorizare începe înainte de 14 septembrie 2015 sau în termen de șase luni de la stabilirea listei de supraveghere, oricare dată intervine mai târziu. Pentru fiecare substanță inclusă în listele de supraveghere ulterioare, statele membre încep monitorizarea în termen de șase luni de la includerea în listă.

Fiecare stat membru selectează cel puțin o stație de monitorizare, plus încă o stație dacă statul membru respectiv are peste un milion de locuitori, plus numărul de stații egal cu rezultatul obținut prin împărțirea ariei sale geografice în km² la 60 000 (rotunjit la numărul întreg cel mai apropiat), plus numărul de stații egal cu rezultatul obținut prin împărțirea populației sale la cinci milioane (rotunjit la numărul întreg cel mai apropiat).

La alegerea stațiilor reprezentative de monitorizare, a frecvenței și a calendarului de monitorizare pentru fiecare substanță, statele membre țin seama de modurile de utilizare și de posibila apariție a substanței. Frecvența monitorizării este de cel puțin o dată pe an.

Dacă furnizează date de monitorizare suficiente, comparabile, reprezentative și recente pentru o anumită substanță din programele sau studiile de monitorizare existente, un stat membru poate decide să nu efectueze o monitorizare suplimentară în temeiul listei de supraveghere pentru substanța

respectivă, cu condiția, de asemenea, ca substanța să fi fost monitorizată prin utilizarea unei metodologii care satisface cerințele prevăzute în orientările tehnice elaborate de Comisie în conformitate cu articolul 8b alineatul (5).

(4) Statele membre raportează Comisiei rezultatele monitorizării efectuate în conformitate cu alineatul (3). Pentru prima listă de supraveghere, rezultatele monitorizării se raportează în termen de 15 luni de la 14 septembrie 2015 sau în termen de 21 luni de la stabilirea listei de supraveghere, oricare dată intervine mai târziu, și, ulterior, la fiecare 12 luni, pe perioada în care substanța este menținută pe listă. Pentru fiecare substanță inclusă în listele ulterioare, statele membre raportează Comisiei rezultatele monitorizării în termen de 21 de luni de la includerea substanței în lista de supraveghere și, ulterior, la fiecare 12 luni, pe perioada în care substanța este menținută pe listă. Raportul include informații cu privire la reprezentativitatea stațiilor de monitorizare și la strategia de monitorizare.

(5) Comisia adoptă acte de punere în aplicare care stabilesc și actualizează lista de supraveghere menționată la alineatele (1) și (2). Comisia poate adopta și formate tehnice pentru raportarea către Comisie a rezultatelor monitorizării și a informațiilor conexe. Respectivul act de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 9 alineatul (2).

Comisia elaborează orientări, inclusiv specificații tehnice, în vederea facilitării monitorizării substanțelor de pe lista de supraveghere și este invitată să promoveze coordonarea acestei monitorizări.

Articolul 8c

Dispoziții specifice pentru substanțele farmaceutice

În temeiul articolului 16 alineatul (9) din Directiva 2000/60/CE și, după caz, pe baza rezultatelor studiului său din 2013 privind riscurile prezentate de medicamente asupra mediului și a altor studii și rapoarte relevante, Comisia, pe cât posibil în termen de doi ani de la 13 septembrie 2013, elaborează o abordare strategică a poluării apei cu substanțe farmaceutice. Această abordare strategică include, după caz, propuneri care să permită ca, în măsura în care acest lucru este necesar, impactul medicamentelor asupra mediului să fie luate în considerare într-un mod mai eficace în cadrul procedurii de introducere pe piață a medicamentelor. În cadrul respectivei abordări strategice, Comisia propune, după caz, pînă la 14 septembrie 2017, măsuri care urmează a fi întreprinse la nivelul Uniunii și/sau la nivelul statelor membre, după caz, pentru abordarea posibilului impact al substanțelor farmaceutice asupra mediului, în special al substanțelor menționate la articolul 8b alineatul (1), în vederea reducerii evacuărilor, emisiilor și pierderilor de astfel de substanțe în mediul acvatic, luându-se în considerare necesitățile în materie de sănătate publică și eficiența din punctul de vedere al costurilor a măsurilor propuse.

Articolul 9

Procedura comitetului

(1) Comisia este asistată de Comitetul instituit prin articolul 21 alineatul (1) din Directiva 2000/60/CE. Acesta

este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (**).

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

În cazul în care comitetul nu emite niciun aviz, Comisia nu adoptă proiectul de act de punere în aplicare și se aplică articolul 5 alineatul (4) paragraful al treilea din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

Articolul 9a

Exercitarea delegării

(1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.

(2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 3 alineatul (8) se conferă Comisiei pentru o perioadă de șase ani de la 13 septembrie 2013. Comisia prezintă un raport privind delegarea de competențe, cel târziu cu nouă luni înainte de încheierea perioadei de șase ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opun prelungirii respective cel târziu cu trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.

(3) Delegarea de competențe menționată la articolul 3 alineatul (8) poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificată în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua următoare datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(5) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 3 alineatul (8) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

(*) Directiva 2001/82/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 noiembrie 2001 de instituire a unui cod comunitar cu privire la produsele medicamentoase veterinare (JO L 311, 28.11.2001, p. 1).

(**) Directiva 2001/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 noiembrie 2001 de instituire a unui cod comunitar cu privire la medicamentele de uz uman (JO L 311, 28.11.2001, p. 67).

(***) JO L 55, 28.2.2011, p. 13.”

6. Anexa I se modifică după cum urmează:

(a) partea A se înlocuiește cu textul care figurează în anexa II la prezenta directivă;

(b) punctele 2 și 3 din partea B se înlocuiesc cu următorul text:

„2. Coloanele 6 și 7 din tabel: pentru orice corp de apă de suprafață dat, aplicarea SCM-CMA înseamnă că, la orice punct de monitorizare reprezentativ din corpul de apă, concentrația măsurată nu depășește standardul.

Cu toate acestea, în conformitate cu punctul 1.3.4 din anexa V la Directiva 2000/60/CE, statele membre pot introduce metode statistice, precum calculul percentilelor, pentru a asigura un nivel acceptabil de încredere și precizie la stabilirea conformității cu SCM-CMA. În acest caz, metodele statistice respective trebuie să respecte normele detaliate stabilite în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 9 alineatul (2) din prezenta directivă.

3. SCM-urile pentru apă stabilite în prezenta anexă sunt exprimate în concentrații totale în întreaga probă de apă.

Prin derogare de la primul paragraf, în cazul cadmiului, al plumbului, al mercurului și al nichelului (denumite în continuare «metale»), SCM-urile pentru apă se referă la concentrația de substanțe dizolvate, și anume la faza dizolvată a unei probe de apă obținută prin filtrarea cu ajutorul unui filtru de 0,45 μm sau prin orice altă pretratere echivalentă, sau, atunci când se specifică acest lucru, la concentrația bio disponibilă.

În evaluarea rezultatelor monitorizării în raport cu SCM-urile relevante, statele membre pot ține cont de:

(a) concentrațiile de fond naturale pentru metale și compușii acestora, în cazul în care aceste concentrații nu permit conformarea cu SCM-urile relevante;

(b) duritatea, pH-ul, carbonul organic dizolvat sau alți parametri de calitate a apei care afectează biodisponibilitatea metalelor, concentrațiile biodisponibile fiind stabilite pe baza unei modelări adecvate a biodisponibilității.”

7. Anexele II și III se elimină.

Articolul 3

(1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 14 septembrie 2015. Comisiei îi sunt comunicate de îndată, de către statele membre, textele acestor dispoziții.

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere în momentul publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Statele membre comunică Comisiei textele principalelor dispoziții de drept intern adoptate în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 4

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 5

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 12 august 2013.

Pentru Parlamentul European

Președintele

M. SCHULZ

Pentru Consiliu

Președintele

L. LINKEVIČIUS

ANEXA I

„ANEXA X

LISTA SUBSTANȚELOR PRIORITARE DIN DOMENIUL POLITICII APEI

Număr	Număr CAS (1)	Număr UE (2)	Denumirea substanței prioritare (3)	Identificată ca substanță periculoasă prioritară
(1)	15972-60-8	240-110-8	Alaclor	
(2)	120-12-7	204-371-1	Antracen	X
(3)	1912-24-9	217-617-8	Atrazin	
(4)	71-43-2	200-753-7	Benzen	
(5)	nu se aplică	nu se aplică	Difenileteri bromurați	X (4)
(6)	7440-43-9	231-152-8	Cadmium și compușii săi	X
(7)	85535-84-8	287-476-5	Cloralcani, C ₁₀₋₁₃	X
(8)	470-90-6	207-432-0	Clorfenvinfos	
(9)	2921-88-2	220-864-4	Clorpirifos (Clorpirifos-etil)	
(10)	107-06-2	203-458-1	1,2-diclorețan	
(11)	75-09-2	200-838-9	Diclorometan	
(12)	117-81-7	204-211-0	Di(2-etilhexil)ftalat (DEHP)	X
(13)	330-54-1	206-354-4	Diuron	
(14)	115-29-7	204-079-4	Endosulfan	X
(15)	206-44-0	205-912-4	Fluoranten	
(16)	118-74-1	204-273-9	Hexaclorbenzen	X
(17)	87-68-3	201-765-5	Hexaclorbutadienă	X
(18)	608-73-1	210-168-9	Hexaclorciclohexan	X
(19)	34123-59-6	251-835-4	Izoproturon	
(20)	7439-92-1	231-100-4	Plumb și compușii săi	
(21)	7439-97-6	231-106-7	Mercur și compușii săi	X
(22)	91-20-3	202-049-5	Naftalină	
(23)	7440-02-0	231-111-4	Nichel și compușii săi	
(24)	nu se aplică	nu se aplică	Nonil fenoli	X (5)
(25)	nu se aplică	nu se aplică	Octil fenoli (6)	
(26)	608-93-5	210-172-0	Pentaclorbenzen	X
(27)	87-86-5	201-778-6	Pentaclorfenol	
(28)	nu se aplică	nu se aplică	Hidrocarburi poliaromatice (PAH) (7)	X
(29)	122-34-9	204-535-2	Simazin	
(30)	nu se aplică	nu se aplică	Compuși tributilstanici	X (8)

Număr	Număr CAS ⁽¹⁾	Număr UE ⁽²⁾	Denumirea substanței prioritare ⁽³⁾	Identificată ca substanță periculoasă priorităre
(31)	12002-48-1	234-413-4	Triclorbenzeni	
(32)	67-66-3	200-663-8	Triclorometan (cloroform)	
(33)	1582-09-8	216-428-8	Trifluralin	X
(34)	115-32-2	204-082-0	Dicofol	X
(35)	1763-23-1	217-179-8	Acid perfluorooctan sulfonic și derivații săi (PFOS)	X
(36)	124495-18-7	nu se aplică	Chinoxifen	X
(37)	nu se aplică	nu se aplică	Dioxine și compuși de tip dioxină	X ⁽⁹⁾
(38)	74070-46-5	277-704-1	Aclonifen	
(39)	42576-02-3	255-894-7	Bifenox	
(40)	28159-98-0	248-872-3	Cibutrin	
(41)	52315-07-8	257-842-9	Cipermetrin ⁽¹⁰⁾	
(42)	62-73-7	200-547-7	Diclorvos	
(43)	nu se aplică	nu se aplică	Hexa bromo ciclo dodecani (HBCDD)	X ⁽¹¹⁾
(44)	76-44-8/1024-57-3	200-962-3/213-831-0	Heptaclor și heptaclor epoxid	X
(45)	886-50-0	212-950-5	Terbutrin	

⁽¹⁾ CAS: Chemical Abstracts Service (Serviciul de catalogare a substanțelor chimice).

⁽²⁾ Număr UE: Inventarul european al substanțelor comerciale existente introduse pe piață (Einecs) sau Lista europeană a substanțelor chimice notificate (ELINCS).

⁽³⁾ Atunci când au fost selectate grupuri de substanțe, exceptând cazul în care au fost indicate explicit în notă, s-au definit reprezentanți tipici ai acestora în contextul stabilirii standardelor de calitate a mediului.

⁽⁴⁾ Numai tetra, penta, hexa și heptabromodifenileter (numere CAS: 40088-47-9, 32534-81-9, 36483-60-0 și, respectiv, 68928-80-3).

⁽⁵⁾ Nonil fenol (nr. CAS 25154-52-3, nr. UE 246-672-0), inclusiv izomerii 4-nonil fenol (nr. CAS 104-40-5, nr. UE 203-199-4) și 4-nonil fenol (ramificat) (nr. CAS 84852-15-3, nr. UE 284-325-5).

⁽⁶⁾ Octil fenol (nr. CAS 1806-26-4, nr. UE 217-302-5), inclusiv izomerul 4-(1,1',3,3'-tetrametilbutil)-fenol (nr. CAS 140-66-9, nr. UE 205-426-2).

⁽⁷⁾ Inclusiv benzo(a)piren (nr. CAS 50-32-8, nr. UE 200-028-5), benzo(b)fluoranten (nr. CAS 205-99-2, nr. UE 205-911-9), benzo(g,h,i)perilen (nr. CAS 191-24-2, nr. UE 205-883-8), benzo(k)fluoranten (nr. CAS 207-08-9, nr. UE 205-916-6), indeno(1,2,3-cd)piren (nr. CAS 193-39-5, nr. UE 205-893-2), dar fără antracen, fluoranten și naftalină, care sunt incluse în listă separat.

⁽⁸⁾ Inclusiv cationul tributilstanic (nr. CAS 36643-28-4).

⁽⁹⁾ Aceasta se referă la următorii compuși:

șapte dibenzo-p-dioxine policlorurate (PCDD): 2,3,7,8-T4CDD (nr. CAS 1746-01-6), 1,2,3,7,8-P5CDD (nr. CAS 40321-76-4), 1,2,3,4,7,8-H6CDD (nr. CAS 39227-28-6), 1,2,3,6,7,8-H6CDD (nr. CAS 57653-85-7), 1,2,3,7,8,9-H6CDD (nr. CAS 19408-74-3), 1,2,3,4,6,7,8-H7CDD (nr. CAS 35822-46-9), 1,2,3,4,6,7,8,9-O8CDD (nr. CAS 3268-87-9)

zece dibenzofurani policlorurați (PCDF): 2,3,7,8-T4CDF (nr. CAS 51207-31-9), 1,2,3,7,8-P5CDF (nr. CAS 57117-41-6), 2,3,4,7,8-P5CDF (nr. CAS 57117-31-4), 1,2,3,4,7,8-H6CDF (nr. CAS 70648-26-9), 1,2,3,6,7,8-H6CDF (nr. CAS 57117-44-9), 1,2,3,7,8,9-H6CDF (nr. CAS 72918-21-9), 2,3,4,6,7,8-H6CDF (nr. CAS 60851-34-5), 1,2,3,4,6,7,8-H7CDF (nr. CAS 67562-39-4), 1,2,3,4,7,8,9-H7CDF (nr. CAS 55673-89-7), 1,2,3,4,6,7,8,9-O8CDF (nr. CAS 39001-02-0)

doisprezece bifenili policlorurați, tip dioxină (PCB-DL): 3,3',4,4'-T4CB (PCB 77, nr. CAS 32598-13-3), 3,3',4,5'-T4CB (PCB 81, nr. CAS 70362-50-4), 2,3,3',4,4'-P5CB (PCB 105, nr. CAS 32598-14-4), 2,3,4,4',5'-P5CB (PCB 114, nr. CAS 74472-37-0), 2,3',4,4',5'-P5CB (PCB 118, nr. CAS 31508-00-6), 2,3',4,4',5'-P5CB (PCB 123, nr. CAS 65510-44-3), 3,3',4,4',5'-P5CB (PCB 126, nr. CAS 57465-28-8), 2,3,3',4,4',5'-H6CB (PCB 156, nr. CAS 38380-08-4), 2,3,3',4,4',5'-H6CB (PCB 157, nr. CAS 69782-90-7), 2,3',4,4',5,5'-H6CB (PCB 167, nr. CAS 52663-72-6), 3,3',4,4',5,5'-H6CB (PCB 169, nr. CAS 32774-16-6), 2,3,3',4,4',5,5'-H7CB (PCB 189, nr. CAS 39635-31-9).

⁽¹⁰⁾ Nr. CAS 52315-07-8 se referă la un amestec de izomeri de cipermetrin, alfa-cipermetrin (nr. CAS 67375-30-8), beta-cipermetrin (nr. CAS 65731-84-2), tetra-cipermetrin (nr. CAS 71697-59-1) și zeta-cipermetrin (nr. CAS 52315-07-8).

⁽¹¹⁾ Se referă la 1,3,5,7,9,11-Hexa bromo ciclo dodecan (nr. CAS 25637-99-4), 1,2,5,6,9,10- Hexa bromo ciclo dodecan (nr. CAS 3194-55-6), α -Hexa bromo ciclo dodecan (nr. CAS 134237-50-6), β -Hexa bromo ciclo dodecan (nr. CAS 134237-51-7) și γ - Hexa bromo ciclo dodecan (nr. CAS 134237-52-8)."

ANEXA II

„ANEXA I

STANDARDE DE CALITATE A MEDIULUI PENTRU SUBSTANȚELE PRIORITARE ȘI O SERIE DE ALȚI POLUANȚI

PARTEA A: STANDARDE DE CALITATE A MEDIULUI (SCM)

MA: media anuală

CMA: concentrația maximă admisibilă

Unitate: [μg/l] pentru coloanele 4-7

[μg/kg de greutate umedă] pentru coloana 8

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
Nr.	Denumirea substanței	Număr CAS ⁽¹⁾	SCM-MA ⁽²⁾ Ape interioare de suprafață ⁽³⁾	SCM-MA ⁽²⁾ Alte ape de suprafață	SCM-CMA ⁽⁴⁾ Ape interioare de suprafață ⁽³⁾	SCM-CMA ⁽⁴⁾ Alte ape de suprafață	SCM Biotă ^(1,2)
(1)	Alaclor	15972-60-8	0,3	0,3	0,7	0,7	
(2)	Antracen	120-12-7	0,1	0,1	0,1	0,1	
(3)	Atrazin	1912-24-9	0,6	0,6	2,0	2,0	
(4)	Benzen	71-43-2	10	8	50	50	
(5)	Difenileteri bromurați ⁽⁵⁾	32534-81-9			0,14	0,014	0,0085
(6)	Cadmium și compuzii săi (în funcție de clasele de duritate a apei) ⁽⁶⁾	7440-43-9	≤ 0,08 (clasa 1) 0,08 (clasa 2) 0,09 (clasa 3) 0,15 (clasa 4) 0,25 (clasa 5)	0,2	≤ 0,45 (clasa 1) 0,45 (clasa 2) 0,6 (clasa 3) 0,9 (clasa 4) 1,5 (clasa 5)	≤ 0,45 (clasa 1) 0,45 (clasa 2) 0,6 (clasa 3) 0,9 (clasa 4) 1,5 (clasa 5)	
(6a)	Tetraclorură de carbon ⁽⁷⁾	56-23-5	12	12	nu se aplică	nu se aplică	
(7)	C10-13 Cloral- cani ⁽⁸⁾	85535-84-8	0,4	0,4	1,4	1,4	
(8)	Clorfenvinfos	470-90-6	0,1	0,1	0,3	0,3	
(9)	Clorpirifos (Clorpirifos-etil)	2921-88-2	0,03	0,03	0,1	0,1	
(9a)	Pesticide ciclo- diene: Aldrin ⁽⁷⁾ Dieldrin ⁽⁷⁾ Endrin ⁽⁷⁾ Izodrin ⁽⁷⁾	309-00-2 60-57-1 72-20-8 465-73-6	Σ = 0,01	Σ = 0,005	nu se aplică	nu se aplică	

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
Nr.	Denumirea substanței	Număr CAS ⁽¹⁾	SCM-MA ⁽²⁾ Ape interioare de suprafață ⁽³⁾	SCM-MA ⁽²⁾ Alte ape de suprafață	SCM-CMA ⁽⁴⁾ Ape interioare de suprafață ⁽³⁾	SCM-CMA ⁽⁴⁾ Alte ape de suprafață	SCM Biotă ⁽¹²⁾
(9b)	DDT total ⁽⁷⁾ ⁽⁹⁾	nu se aplică	0,025	0,025	nu se aplică	nu se aplică	
	para-para-DDT ⁽⁷⁾	50-29-3	0,01	0,01	nu se aplică	nu se aplică	
(10)	1,2-diclorețan	107-06-2	10	10	nu se aplică	nu se aplică	
(11)	Diclorometan	75-09-2	20	20	nu se aplică	nu se aplică	
(12)	Di(2-etilhexil)ftalat (DEHP)	117-81-7	1,3	1,3	nu se aplică	nu se aplică	
(13)	Diuron	330-54-1	0,2	0,2	1,8	1,8	
(14)	Endosulfan	115-29-7	0,005	0,0005	0,01	0,004	
(15)	Fluoranten	206-44-0	0,0063	0,0063	0,12	0,12	30
(16)	Hexaclorbenzen	118-74-1			0,05	0,05	10
(17)	Hexaclorbutadienă	87-68-3			0,6	0,6	55
(18)	Hexaclorciclohexan	608-73-1	0,02	0,002	0,04	0,02	
(19)	Izoproturon	34123-59-6	0,3	0,3	1,0	1,0	
(20)	Plumb și compușii săi	7439-92-1	1,2 ⁽¹³⁾	1,3	14	14	
(21)	Mercur și compușii săi	7439-97-6			0,07	0,07	20
(22)	Naftalină	91-20-3	2	2	130	130	
(23)	Nichel și compușii săi	7440-02-0	4 ⁽¹³⁾	8,6	34	34	
(24)	Nonil fenoli (4-Nonil fenol)	84852-15-3	0,3	0,3	2,0	2,0	
(25)	Octil fenoli [(4-(1,1',3,3'-tetrametilbutil)-fenol)]	140-66-9	0,1	0,01	nu se aplică	nu se aplică	
(26)	Pentaclorbenzen	608-93-5	0,007	0,0007	nu se aplică	nu se aplică	

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
Nr.	Denumirea substanței	Număr CAS ⁽¹⁾	SCM-MA ⁽²⁾ Ape interioare de suprafață ⁽³⁾	SCM-MA ⁽²⁾ Alte ape de suprafață	SCM-CMA ⁽⁴⁾ Ape interioare de suprafață ⁽³⁾	SCM-CMA ⁽⁴⁾ Alte ape de suprafață	SCM Biotă ⁽¹²⁾
(27)	Pentaclorfenol	87-86-5	0,4	0,4	1	1	
(28)	Hidrocarburi poliaromatice (PAH) ⁽¹¹⁾	nu se aplică	nu se aplică	nu se aplică	nu se aplică	nu se aplică	
	Benzo(a)piren	50-32-8	$1,7 \times 10^{-4}$	$1,7 \times 10^{-4}$	0,27	0,027	5
	Benzo(b)fluoranten	205-99-2	a se vedea nota de subsol 11	a se vedea nota de subsol 11	0,017	0,017	a se vedea nota de subsol 11
	Benzo(k)fluoranten	207-08-9	a se vedea nota de subsol 11	a se vedea nota de subsol 11	0,017	0,017	a se vedea nota de subsol 11
	Benzo(g,h,i)perilen	191-24-2	a se vedea nota de subsol 11	a se vedea nota de subsol 11	$8,2 \times 10^{-3}$	$8,2 \times 10^{-4}$	a se vedea nota de subsol 11
	Indeno(1,2,3-cd)piren	193-39-5	a se vedea nota de subsol 11	a se vedea nota de subsol 11	nu se aplică	nu se aplică	a se vedea nota de subsol 11
(29)	Simazin	122-34-9	1	1	4	4	
(29a)	Tetracloretilenă ⁽⁷⁾	127-18-4	10	10	nu se aplică	nu se aplică	
(29b)	Tricloretilenă ⁽⁷⁾	79-01-6	10	10	nu se aplică	nu se aplică	
(30)	Compuși tributilstaniici (cation tributilstanic)	36643-28-4	0,0002	0,0002	0,0015	0,0015	
(31)	Triclorbenzeni	12002-48-1	0,4	0,4	nu se aplică	nu se aplică	
(32)	Triclormetan	67-66-3	2,5	2,5	nu se aplică	nu se aplică	
(33)	Trifluralin	1582-09-8	0,03	0,03	nu se aplică	nu se aplică	
(34)	Dicofol	115-32-2	$1,3 \times 10^{-3}$	$3,2 \times 10^{-5}$	nu se aplică ⁽¹⁰⁾	nu se aplică ⁽¹⁰⁾	33
(35)	Acid perfluorocetan sulfonic și derivații săi (PFOS)	1763-23-1	$6,5 \times 10^{-4}$	$1,3 \times 10^{-4}$	36	7,2	9,1
(36)	Chinoxifen	124495-18-7	0,15	0,015	2,7	0,54	

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
Nr.	Denumirea substanței	Număr CAS ⁽¹⁾	SCM-MA ⁽²⁾ Ape interioare de suprafață ⁽³⁾	SCM-MA ⁽²⁾ Alte ape de suprafață	SCM-CMA ⁽⁴⁾ Ape interioare de suprafață ⁽³⁾	SCM-CMA ⁽⁴⁾ Alte ape de suprafață	SCM Biotă ⁽¹²⁾
(37)	Dioxine și compuși de tip dioxină	A se vedea nota de subsol 10 din anexa X la Directiva 2000/60/CE			nu se aplică	nu se aplică	Sumă de PCDD + PCDF + PCB-DL 0,0065 μg.kg ⁻¹ TEQ ⁽¹⁴⁾
(38)	Aclonifen	74070-46-5	0,12	0,012	0,12	0,012	
(39)	Bifenox	42576-02-3	0,012	0,0012	0,04	0,004	
(40)	Cibutrin	28159-98-0	0,0025	0,0025	0,016	0,016	
(41)	Cipermetrin	52315-07-8	8 × 10 ⁻⁵	8 × 10 ⁻⁶	6 × 10 ⁻⁴	6 × 10 ⁻⁵	
(42)	Diclorvos	62-73-7	6 × 10 ⁻⁴	6 × 10 ⁻⁵	7 × 10 ⁻⁴	7 × 10 ⁻⁵	
(43)	Hexa bromo ciclo dodecan (HBCDD)	A se vedea nota de subsol 12 din anexa X la Directiva 2000/60/CE	0,0016	0,0008	0,5	0,05	167
(44)	Heptaclor și heptaclor epoxid	76-44-8/1024-57-3	2 × 10 ⁻⁷	1 × 10 ⁻⁸	3 × 10 ⁻⁴	3 × 10 ⁻⁵	6,7 × 10 ⁻³
(45)	Terbutrin	886-50-0	0,065	0,0065	0,34	0,034	

⁽¹⁾ CAS: Chemical Abstracts Service (Serviciul de catalogare a substanțelor chimice).

⁽²⁾ Acest parametru reprezintă standardul de calitate a mediului exprimat ca valoare medie anuală (SCM-MA). În afară de cazul în care se specifică altfel, acesta se aplică la concentrația totală a tuturor izomerilor.

⁽³⁾ Apele de suprafață interioare cuprind râurile și lacurile, precum și corpurile de apă artificiale sau puternic modificate care au legătură cu acestea.

⁽⁴⁾ Acest parametru reprezintă standardul de calitate a mediului exprimat sub formă de concentrație maximă admisibilă (SCM-CMA). Atunci când pentru SCM-CMA apare indicația «nu se aplică», se consideră că valorile SCM-MA asigură protecție împotriva vârfurilor de poluare pe termen scurt care apar în cazul evacuărilor continue, deoarece acestea sunt semnificativ mai scăzute decât valorile obținute pe baza toxicității acute.

⁽⁵⁾ Pentru grupul de substanțe prioritare reprezentat de difeniletarii bromurați (nr. 5), SCM-urile se referă la suma concentrațiilor izomerilor de poziție cu numerele 28, 47, 99, 100, 153 și 154.

⁽⁶⁾ Pentru cadmiu și compușii săi (nr. 6), valorile SCM-urilor variază în funcție de duritatea apei, pentru care s-au stabilit cinci clase (clasa 1: < 40 mg CaCO₃/l, clasa 2: 40 până la < 50 mg CaCO₃/l, clasa 3: 50 până la < 100 mg CaCO₃/l, clasa 4: 100 până la < 200 mg CaCO₃/l și clasa 5: ≥ 200 mg CaCO₃/l).

⁽⁷⁾ Această substanță nu este o substanță prioritară, ci unul dintre ceilalți poluanți pentru care SCM-urile sunt identice cu cele stabilite în legislația aplicată înainte de 13 ianuarie 2009.

⁽⁸⁾ Nu este precizat niciun parametru anume pentru acest grup de substanțe. Parametrul sau parametrii anume trebuie definiți cu ajutorul metodei analitice.

⁽⁹⁾ DDT total cuprinde suma izomerilor 1,1,1-triclor-2,2 bis (p-clorfenil) etan (nr. CAS 50-29-3; nr. UE 200-024-3); 1,1,1-triclor-2 (o-clorfenil)-2-(p-clorfenil) etan (nr. CAS 789-02-6; nr. UE 212-332-5); 1,1-diclor-2,2 bis (p-clorfenil) etilenă (nr. CAS 72-55-9; nr. UE 200-784-6); și 1,1-diclor-2,2 bis (p-clorfenil) etan (nr. CAS 72-54-8; nr. UE 200-783-0).

⁽¹⁰⁾ Nu sunt disponibile suficiente informații pentru a stabili un SCM-CMA pentru aceste substanțe.

⁽¹¹⁾ Pentru grupul de substanțe prioritare reprezentat de hidrocarburile poliaromatice (PAH) (nr. 28), SCM-ul pentru biotă și SCM-MA aferente pentru apă se referă la concentrația benzo(a)pirenului și se bazează pe toxicitatea acestuia. Benzo(a)pirenul poate fi considerat un marcator pentru celelalte PAH, așadar numai benzo(a)pirenul trebuie monitorizat în vederea comparației cu SCM pentru biotă sau cu SCM-MA aferente pentru apă.

⁽¹²⁾ Exceptând cazul în care se indică altfel, SCM pentru biotă se referă la pești. Ca alternativă, se poate monitoriza în loc un taxon alternativ al biotei sau o altă matrice, cu condiția ca SCM-urile aplicate să ofere un nivel de protecție echivalent. Pentru substanțele cu numerele 15 (fluoranten) și 28 (PAH), biota se referă la crustacee și moluște. În vederea evaluării stării chimice, monitorizarea fluorantenui și a PAH la pești nu este adecvată. Pentru substanța cu numărul 37 (dioxine și compuși de tip dioxină), SCM pentru biotă se referă la pești, crustacee și moluște; în conformitate cu secțiunea 5.3 din anexa la Regulamentul (UE) nr. 1259/2011 al Comisiei din 2 decembrie 2011 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1881/2006 în ceea ce privește nivelurile maxime pentru dioxine, PCB de tipul dioxinei și PCB care nu sunt de tipul dioxinei în produsele alimentare (JO L 320, 3.12.2011, p. 18).

⁽¹³⁾ Aceste SCM-uri se referă la concentrațiile biodisponibile ale substanțelor.

⁽¹⁴⁾ PCDD: dibenzo-p-dioxine policlorurate; PCDF: dibenzofurani policlorurați; PCB-DL: difenili policlorurați tip dioxină; TEQ: echivalenți toxici conform factorilor de echivalență toxică ai Organizației Mondiale a Sănătății 2005.*